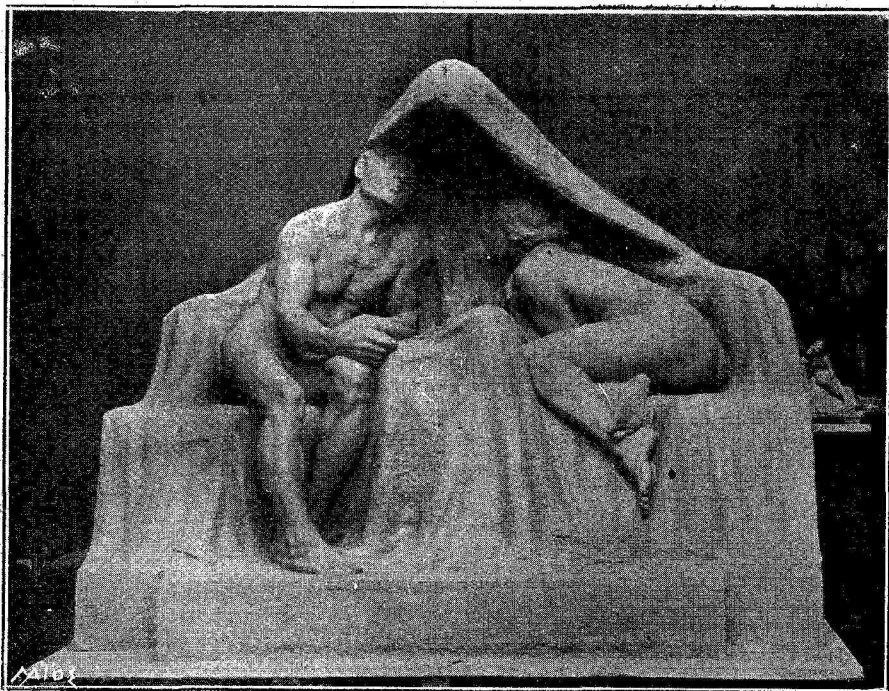

Κ. Δημητριάδου.

«Εἰς τὰ ὄνειρα τὰ ἀγνωσθέντα καὶ ἠττηθέντα».

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Οἱ Ἕλληνες εἰς τὸ Salon.

«Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐφετεινοῦ Σαλὸν τὰ ὅποια ἐξεδόθησαν τελευταῶς μᾶς ἐπεφύλαξαν μίαν ἑλληνικὴν συγκίνησιν. Εἰς τὰς troisièmes medailles ἦλθεν ἐκ τῶν πρώτων τὸ ὄνομα τοῦ Ἑλλήνος γλύπτου κ. Κ. Δημητριάδου.

Ἡ νίκη αὐτῆ τῆς Ἑλληνικῆς καλλιτεχνίας εἰς τὴν ἐπισημοτέραν τῶν Παρισίων Ἐκθέσεων τῆς τέχνης μᾶς κάμνει σωβριστάς. Διὰ πρώτην φοράν τὸ Σαλὸν ἀπονέμει χρυσοῦν μετάλλιον εἰς Ἕλληνα, ἀφότον ὑπάρχει. Ὁ πρώτος Ἑλλήν medaillé τοῦ Σαλὸν εἶνε ὁ Δημητριάδης. Τὰ μέταλλα εἶνε μετρημένα καὶ τὰ διεκδικοῦν στρατιαὶ δυνατῶν Γάλλων. Ὁδὼ ἀπὸ τοῦ 1889 μόλις δύο δεύτερα μέταλλα ἐδόθησαν εἰς ξένους, καὶ τρίτα μέταλλα ὄχι περισσότερα τῶν δέκα. Ἐφέτος δεύτερα μέταλλα ἐδόθησαν ἐν συνόλῳ ἑξ καὶ τρίτα μέταλλα δώδεκα. Ἐκ τῶν τελευταίων δύο μόνον ἐδόθησαν εἰς ξένους, τὸ ἓνα εἰς τὸν Δημητριάδην καὶ τὸ ἄλλο ἔλαβεν εἰς γλύπτης Ἀμερικανός.

Ἄς σημειωθῇ ἐν τούτοις ὅτι ὁ ἰδικός μας γλύπτης, μόνον ἕνεκα τοῦ ἀδιεξόδου εἰς τὸ ὅποιον εὐρέθη ἡ ἐπιτροπὴ ἀπὸ τὰς πολλὰς διεκδικήσεις, ἀπεκλείσθη ἀπὸ τοῦ δευτέρου μετάλλιον. Ἦτο ἐνδεδειγμένος δι' αὐτὸ, ὑποσημαζόμενος ἀπὸ τὴν γνώμην μεγάλων καλλιτεχνῶν τῆς Γαλλίας, εἰς τὰς δύο πρώτους γύρους τοῦ Ζουρῦ. Τὴν τελευταίαν ἡμέραν, πρᾶγμα πολὺ φρονικὸν διὰ τοὺς γνωρίζοντας τὰ ἐν Παρίσις, ἔχασεν τὸ δεύτερον μετάλλιον παρὰ δύο ψήφους! Τοῦ λοιποῦ, ὥς ὅλοι οἱ μενταγιέ, δικαιῶται νὰ στέλλῃ δύο ἔργα εἰς κάθε ἐκθεσὶν τοῦ Σαλὸν, τὰ ὅποια χωρὶς νὰ ὑφίστανται καμμίαν κρίσιν, θὰ εἰσέρχονται αὐτοδικαίως καὶ θὰ ἔχουν προτεραιότητα εἰς τὴν τοποθέτησιν.

Ὁ Δημητριάδης εἶχεν ἀποσταλῇ εἰς τὴν Εὐρώπην

πρὸ πέντε ἐτῶν ὡς ὑπότροφος τοῦ Ἀβερωφείου κληροδοτήματος τοῦ Πολυτεχνείου, καὶ ἐσπούδασεν εἰς τὴν ἐν Παρίσις Σχολὴν τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

Ἀντὶ νὰ ἐμφανισθῇ μὲ ὥραιες μπακατέλες, ἐξεδήλωσεν ὅλην τὴν τὴν σοβαρὰν προσπάθειαν ἀπ' ἀρχῆς μὲ τὸ «Δίλημμα», ἐκεῖνο τὸ δυνατόν κομμάτι τῆς σκέψεως καὶ τοῦ ἄλγους, τὸ ὅποιον ἐξέθηκε πρόπερουν εἰς τὸ Σαλὸν. Πέρουν ἐξέθηκε μίαν θλίψιν μνημείου, φορικύσαν ἀπὸ ἀλήθειαν, γυνὴν ῥάχνει γυναικός, καὶ μίαν γυναικεῖαν προτομήν. Ἐτυχε τιμητικῆς μνείας. Ἐφέτος παρουσιάσθη μὲ μεγάλο γλυπτικὸν σύμπλεγμα, τὸ ὅποιον καὶ ἐτιμήθη μὲ τὸ χρυσοῦν μετάλλιον.

Ὁ τίτλος τοῦ συμπλέγματος ἔνε «Aux rêves ignorés et vaincus». Καὶ τὸ σύμπλεγμα τοῦτο καθὼς καὶ τὰ προσηγμένα ἔργα του, εἶνε ἀποσπάσματα ἀπὸ μέγα μνημείον, τὸ ὅποιον σκοπεύει ὁ γλύπτης νὰ ὑψώσῃ εἰς τὰ ὄνειρα τὰ ἀγνωσθέντα καὶ νικηθέντα, εἰς τοὺς ἀγνώστους τῆς ζωῆς, οἱ ὅποιοι ἔσβυσαν μέσα εἰς τὴν θύελλαν τῶν κοινωνιῶν μαζὶ μὲ τὸ ἀνεκπλήρωτον ὄνειρόν των, χωρὶς κανεὶς νὰ γνωρίῃ οὔτε αὐτό, οὔτε ἐκείνους. Οἱ Γάλλοι κοιτικὸι τοῦ Σαλὸν, ὅπως ὁ Βελὸν καὶ ὁ Τόμσον, τὸ ἀνέφεραν μεταξὺ τῶν πρώτων. Ὁ Σαλμὼν γράφει ὅτι ὁ Δημητριάδης εἶνε ὑπόσχεσις γλύπτου «λιτοῦ καὶ στιβαροῦ». Ὁ Ζὰν Κλώντ γράφει διὰ τὸ σύμπλεμά του: «Ὡραϊστάτον ἔργον, ἰσχυρὸς καὶ λεπτῆς πλαστικῆς, ὅπου ἡ ζωὴ ἐκοιτῆται εἰς ὥραιότητά». Ὁ Σεργέ εἰς τὸ περιοδικὸν «Νέα Ἐπιθεωρησις»: «Ἐξοχα προτερήματα ἐκτελέσεως, κυρίως εἰς τὸ γυναικεῖον γυμνόν, σύμπλεγμα σημαντικόν». Αἱ καθ' ἑαυτὰς ἐμφανιζόμεναι κοιτικαὶ τοῦ Σαλὸν ἀσχολοῦνται μὲ αὐτὸ κολακευτικὰ ῥητάτα. Αἱ δύο μεγάλα Ἐπιθεωρήσεις τῆς τέχνης «Art et artistes» καὶ «Art decoratif» ἐζήτησαν δι' ἐπιστολῆς των ἀπὸ τὸν κ.